

แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก
จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42
Guidelines for Student Assistance System of Small Schools in
Nakhon Sawan Under the Secondary Office of Educational Service Area 42

ปภัศรา โพธิ์อ่อง¹ ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, ²ที่ปรึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

E-mail address: papatsara5179@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 42 ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน ตามลำดับดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน (2) แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ จัดประชุมชี้แจง หรือประชาสัมพันธ์หาช่องทางการสื่อสารระหว่างครูกับผู้ปกครอง จัดทำแผนปฏิบัติการดำเนินงาน จัดทำคู่มือ มีการจัดประชุมครูนักเรียน และผู้ปกครอง จัดให้มีกิจกรรมชุมนุมตามความถนัดและความสามารถ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครูที่ปรึกษา พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้

คำสำคัญ: การดำเนินงาน, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, โรงเรียนขนาดเล็ก

Abstract

The purposes of this research were to study conditions and guidelines for student assistance system of small schools in Nakhon Sawan, under the Secondary Office of Educational Service Area 42. The findings of this research were as follows: (1) The conditions of student assistance system of small schools cover 5 aspects: getting to know individual students, screening students, supporting and developing students, preventing and solving problems, and transferring students were found at a high level. (2) the findings for guidelines of students assistance system were: meeting Statement or Public Relations, a channel of communication between teachers and parents. Plan to guide the preparation of the meeting, teachers, students and parents have organized a rally on aptitude and ability. Workshops for teachers, counselors. Develop a database for easy adoption.

Keywords: Guidelines, Student Assistance System, Small Schools

บทนำ

สภาพสังคมในปัจจุบัน ตลอดจนกระแสโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อสถานการณ์ของเด็กและเยาวชนในทางที่ไม่ดีหลายประการทำให้คนไทยโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วรุนแรง และเต็มไปด้วยปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนทำให้เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของของสังคมและวัฒนธรรมซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และเกิดความล้มเหลวทั้งด้านการเรียนความไม่มั่นคงในอนาคต (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, หน้า 2) เด็กและเยาวชนในปัจจุบันจำนวนมากน้อยที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในสังคมทำให้มีพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต ซึ่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนจะต้องให้ความร่วมมือในการดูแล ป้องกัน ช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาและให้การเยียวยากับปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (มาตรา 6) ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาว่าต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจสติปัญญาความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 22) ที่ระบุว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

(มาตรา 24) สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดการกระบวนการเรียนรู้ดังต่อไปนี้ข้อ 1 จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และข้อ 4 จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และ (มาตรา 27) ให้สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน มีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวชุมชนสังคมและประเทศชาติ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัดดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือจากครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาอย่างทั่วถึงโดยมีผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 2) ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงานคือ (1) ปรับเปลี่ยนบทบาท และเจตคติของผู้บริหาร และครูให้ส่งเสริมดูแลพัฒนานักเรียนทั้งร่างกายจิตใจสติปัญญาอารมณ์และสังคม (2) วางระบบที่จะสร้างความมั่นใจว่า นักเรียนทุกคนมีครูอาจารย์อย่างน้อยหนึ่งคน ที่จะคอยดูแลทุกข์สุขอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง (3) สนับสนุนให้ครูอาจารย์มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง เพื่อให้บ้านโรงเรียนและชุมชนเชื่อมประสานและรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายช่วยกันเฝ้าระวังดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(4) ประสานสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนชุมชนและผู้ชำนาญในสาขาต่างๆ เพื่อให้มีการส่งต่อและรับช่วงการแก้ไขส่งเสริมพัฒนานักเรียนและเยาวชนในรูปแบบสหวิทยาการ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีคุณค่าและจำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องนำไปปฏิบัติให้เกิดผลกับนักเรียนอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, คำนำ)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลและช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการ มีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอกรวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากสถานศึกษา กระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเริ่มตั้งแต่การวางแผนการดำเนินงาน กำหนดเป้าหมาย ลำดับความสำคัญ กำหนดกิจกรรม/โครงการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน และมอบหมายหน้าที่การดำเนินการตามแผน ได้แก่ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองการส่งเสริมพัฒนาการป้องกันแก้ไขช่วยเหลือและการส่งต่อกรณีเหตุจำเป็นติดตามและการประเมินผลสถานศึกษา ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤตสังคม จึงควรนำกระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประยุกต์ใช้ และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของตนเองโดยมุ่งหวังให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคนร่วมมือกันดำเนินงาน และที่สำคัญที่สุดคือบทบาทของผู้บริหารและครูที่ต้องเอาใจใส่

ดูแลนักเรียนในความดูแลทุกคนอย่างเต็มความสามารถด้วยความรักความเอื้ออาทรและความเข้าใจอย่างกัลยาณมิตร ทั้งนี้เพื่อสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้ทั้งในเชิงสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน การป้องกันมิให้เกิดปัญหา การส่งเสริมการพัฒนาตามศักยภาพ ตลอดจนจนสามารถแก้ไขปัญหาเบื้องต้นได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 14)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 มีโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 17 โรงเรียน โรงเรียนมีภารกิจบริการและจัดการศึกษา โดยมีจุดเน้นที่ 1 ด้านการพัฒนาผู้เรียน สนองกลยุทธ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ประเด็นที่ 3 ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงครอบคลุม ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพประจำปีการศึกษา 2558 พบว่า มีจำนวนนักเรียนด้อยโอกาสทั้งหมด 3,856 คน แยกเป็นเด็กที่ถูกทอดทิ้ง 28 คน ได้รับผลกระทบจากเอดส์ 1 คน เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณ 4 คน เด็กยากจน 3,678 คน เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด 1 คน เด็กกำพร้า 62 คน เด็กที่ต้องทำงานรับผิดชอบตนเองและครอบครัว 13 คน และด้อยโอกาสประเภทอื่นๆ 68 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42, 2558, ออนไลน์)

จากสภาพปัญหา จึงมีความตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงศึกษาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดนครสวรรค์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ว่ามีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตาม

องค์ประกอบ 5 ด้านของระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะนำไปเป็นแนวทางใน
การพัฒนา วางแผน ปรับปรุงระบบ การดูแลช่วย
เหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ให้มีประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลยิ่งขึ้น ตลอดจนยังเป็นแนวทางที่จะช่วยบิดา
มารดา ครู-อาจารย์ ตลอดจนจนหน่วยงานของทั้งภาครัฐ
และเอกชน ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนได้รับรู้
ปัญหาที่มีความเข้าใจและร่วมมือกันเพื่อหาวิธีการที่
เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันจะส่งผลต่อ
การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึง
ประสงค์ เป็นคนดี มีความรู้ และสามารถดำรงชีวิตใน
สังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัด
นครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 42

2. เพื่อหาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัด
นครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 42

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพ
และหาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครสวรรค์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต

42 ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ (1) การรู้จักนักเรียน
เป็นรายบุคคล (2) การคัดกรองนักเรียน (3) การ
ส่งเสริมนักเรียน (4) การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา และ
(5) การส่งต่อนักเรียน

ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษาคั้งนี้คือ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคั้งนี้คือ

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. ครูที่ปรึกษา ในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัด
นครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 42 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 17 แห่ง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้วิธี
การศึกษาเชิงสำรวจ ซึ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัยคั้งนี้
คือ ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยคั้งนี้ศึกษาจาก
ประชากรทั้งหมดประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา
จำนวน 17 คน ครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนจำนวน 17 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 166
คน ในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 42 ปี
การศึกษา 2558 จำนวน 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 200 คน

เครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย
คั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
(1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ

ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และ (2) สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ กสภาพการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ ประกอบด้วย (1) การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล (2) การคัดกรองนักเรียน (3) การส่งเสริมนักเรียน (4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ (5) การส่งต่อนักเรียน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่ามีค่าระหว่าง 0.67–1.00 และค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของครอนบาค (Cronbach) ผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับ เท่ากับ .96

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ค่าความถี่ (f) ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง แนวทางการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ผู้วิจัยได้ผลสรุป ผลการวิจัย ดังนี้

ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 58.00) เพศชาย (ร้อยละ 42.00) ตำแหน่ง ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารสถานศึกษา, ครู หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (ร้อยละ 8.50) และครูที่ปรึกษา (ร้อยละ 83.00) ระดับ การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 70.00) สูงกว่า ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 30.00) และประสบการณ์ใน การทำงาน 1–10 ปี (ร้อยละ 35.00) 11–20ปี (ร้อยละ 31.50) 21 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 33.50)

ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัด นครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 42

สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านจาก สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ มีดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยมี สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำที่สุดใน 3 อันดับสุดท้าย คือ โรงเรียนจัดเวลาและอำนวยความสะดวกให้ครูที่ปรึกษาในการออกเยี่ยมบ้าน รองลงมาคือความร่วมมือของผู้ปกครองนักเรียนในการ

ให้ข้อมูลกับโรงเรียนและอันดับสุดท้าย การส่งเสริมสนับสนุน และให้ความสำคัญ ในการดำเนินงานจัดทำ ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยมีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำที่สุดใน 3 อันดับสุดท้าย คือ การมีส่วนร่วมในการแบ่งกลุ่ม นักเรียนจากผู้ปกครองรองลงมา การวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน ให้ผู้เกี่ยวข้องได้ เข้าใจตรงกัน และอันดับสุดท้าย เกณฑ์การแบ่งกลุ่ม นักเรียน

3. การส่งเสริมนักเรียน โดยมีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำที่สุดใน 3 อันดับสุดท้าย คือความพร้อมในการจัดกิจกรรม ส่งเสริมนักเรียนของครูที่ปรึกษารองลงมา ความสนใจ ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนและอันดับสุดท้าย การจัดกิจกรรมโฮมรูม

4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยมีสภาพ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน ขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำที่สุดใน 3 อันดับสุดท้าย คือ การจัดกิจกรรมอย่าง หลากหลายในการแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียน รองลงมา มาตรการให้ครูที่ปรึกษาดำเนินการป้องกัน

และแก้ไขปัญหาให้นักเรียนที่ชัดเจนโดยเน้นที่ การปฏิบัติ จริง และอันดับสุดท้ายการพัฒนาครูที่ปรึกษาให้มีความรู้และทักษะตลอดทั้งเทคนิคในการให้คำปรึกษา แก่นักเรียน

5. การส่งต่อนักเรียน โดยมีสภาพการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำที่สุดใน 3 อันดับสุดท้าย คือการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนกับ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา รองลงมา ความสม่ำเสมอในการติดตามผลการ ช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาและอันดับสุดท้าย การประสานความร่วมมือของบุคลากรที่เกี่ยวข้องใน การส่งต่อนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ผลการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์

แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ ตาม องค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน มีดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนควรจัดตั้งคณะทำงานในการดำเนินกิจกรรม การเยี่ยมบ้าน มีการกำหนดนโยบายของโครงการใน การดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม มี การจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ชัดเจน เข้าใจง่าย สะดวกในการกรอกข้อมูล และครอบคลุม กับการใช้ข้อมูลสารสนเทศ มีการจัดประชุมชี้แจงหรือ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงประโยชน์ของการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และหาช่องทาง การ

สื่อสารระหว่างครูกับผู้ปกครองนักเรียนในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีเพื่อให้ผู้ปกครองให้ข้อมูลของนักเรียนโดยไม่ปิดบังมีการนิเทศ ติดตามผลการดำเนินงาน การจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล และควรมีการพัฒนากระบวนการข้อมูลให้มีความทันสมัยและสะดวกต่อการใช้ข้อมูล

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการ ผู้รับผิดชอบ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน มีการทำแผนปฏิบัติการดำเนินงาน จัดทำคู่มือ มีการจัดประชุมครู นักเรียน และผู้ปกครองให้มีความเข้าใจตรงกันมีระบบการจัดเก็บข้อมูลการคัดกรองอย่างถูกต้อง มีการนำเสนอผลการดำเนินงานให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเป็นระยะๆ

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน โรงเรียนควรแต่งตั้งผู้รับผิดชอบและชี้แจงแนวทางการจัดกิจกรรม ชุมชมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้บุคลากรทราบ มีการสำรวจความต้องการของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมที่จัดขึ้น และจัดให้มีกิจกรรมชุมนุมตามความถนัดและความสามารถของนักเรียนจัดทำคู่มือการจัดกิจกรรม โหม่รวมอย่างละเอียด มีการคัดเลือกกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่เด่นๆ เพื่อมอบรางวัลหรือยกย่องเชิดชูเกียรติ และมีการนิเทศ ติดตามการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โรงเรียนควรแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรชี้แจงแนวทางการจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้ชัดเจนมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครูที่ปรึกษาให้มีความรู้ ทักษะ ตลอดจนทั้งเทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน มีการแลกเปลี่ยน

เรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีหรือกิจกรรมที่ประสบผลสำเร็จ จัดกิจกรรมแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาด้านต่างๆ โดยติดต่อประสานงานและขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา มีการสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ และมีการนิเทศ ติดตามผลการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามผลการส่งต่อนักเรียน จัดทำระบบฐานข้อมูลและตารางนัดหมายผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่สามารถแก้ไขปัญหาด้านต่างๆให้กับนักเรียนได้จัดให้มีการอบรม ประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งเพื่อให้ทราบการดำเนินงานเป็นระยะๆ และมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้ โดยจัดทำรายงานตามระบบฐานข้อมูลในการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนทุกครั้งอย่างเป็นปัจจุบันมีการทำข้อตกลงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งต่อนักเรียน และมีการนิเทศ ติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 นี้อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่สภาพการดำเนินการที่น้อยกว่าข้ออื่นๆ คือ โรงเรียนจัดเวลาและอำนวยความสะดวกให้ครูที่ปรึกษาในการออกเยี่ยมบ้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่ปรึกษาอาจไม่ได้รับความสะดวกในการเยี่ยมบ้าน ครูมีภาระงานที่มาก ทำให้ไม่มีเวลาไปเยี่ยมบ้านนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรันดร ปาละมา (2555) ได้ศึกษา สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดลำพูน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษาได้ออกเยี่ยมบ้านนักเรียน มีปฏิทินการปฏิบัติงาน และอำนวยความสะดวกให้ครูในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่สภาพการดำเนินการที่ต่ำที่สุด คือการมีส่วนร่วมในการแบ่งกลุ่มนักเรียนจากผู้ปกครอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคัดกรองนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งในการแบ่งกลุ่มนักเรียนว่าอยู่ในกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา จะดำเนินการคัดกรองโดยครูที่ปรึกษามาโดยตลอด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย กิตติศักดิ์ จุลมณฑล (2554) พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ด้านการคัดกรองนักเรียน คือ ครูมีการเก็บรักษาความลับ

ของนักเรียน มีการใช้เกณฑ์เดียวกันในการคัดกรองนักเรียน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแบ่งกลุ่มนักเรียน

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่สภาพการดำเนินการที่ต่ำที่สุด คือ ความพร้อมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนของครูที่ปรึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เป็นการจัดกิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนมีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองด้านต่างๆ แต่การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียนนั้นมีข้อจำกัดคือ โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนได้ครบทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราพร มิทะลา (2553) พบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอเขาค้อจังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน คือ ความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนกับความต้องการของนักเรียน

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่สภาพการดำเนินการที่ต่ำที่สุด คือการมีทักษะในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนนั้น ในชั้นแรกครูที่ปรึกษาจะต้องมีเวลา มีทักษะ ในการให้คำปรึกษากับนักเรียนทุกครั้งที่นักเรียนมีปัญหา มีเวลาจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ จุลมณฑล (2554)

พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน คือ โรงเรียนมีมาตรการให้ครูดำเนินการป้องกัน และแก้ไขนักเรียนโดยที่เน้นการปฏิบัติจริง มีเทคนิคในการให้คำปรึกษากับนักเรียน

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่สภาพการดำเนินการที่ต่ำที่สุด คือ ความพร้อมของนักเรียนในการรับความช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาและบุคลากรอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สภาพของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน ดังนั้นในการให้ความช่วยเหลือนักเรียน สิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ สภาพด้านจิตใจ สภาพของปัญหา ของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งครูที่ปรึกษาคิดว่าเมื่อส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน แล้วก็เป็นภาระในการรับผิดชอบนักเรียนอีกต่อไปจนกระทั่งมีการส่งนักเรียนกลับจึงทำให้การติดตามผลการส่งต่อนักเรียนของครูที่ปรึกษาไม่มีการดำเนินการอย่างจริงจังซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ ทาอุปรงค์ (2554) พบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาเพื่อคนพิการ กลุ่ม 4 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ คือ ปัญหาการประสานงานและการบันทึกการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก

2. แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ตามองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน จากการดำเนินการสนทนากลุ่ม พบว่า

2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนควรจัดตั้งคณะทำงานในการดำเนินกิจกรรมการเยี่ยมบ้าน ทั้งนี้เพราะในการดำเนินกิจกรรมการเยี่ยมบ้านจะต้องมีคณะทำงาน มีการจัดประชุมชี้แจงหรือประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงประโยชน์ของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและหาช่องทางการสื่อสารระหว่างครูกับผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชัน ธิมา (2556) พบว่า ควรกำหนดเป็นโครงการของโรงเรียนให้ครูออกเยี่ยมบ้านร้อยละ 100 ให้ความรู้ความเข้าใจกับผู้ใช้และผู้ตอบแบบประเมิน

2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการที่มีความรู้ ความสามารถ ปฏิบัติหน้าที่การคัดกรองนักเรียนให้สอดคล้องกับเกณฑ์การแบ่งกลุ่ม ทั้งนี้เพราะในการดำเนินการคัดกรองนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้การแบ่งกลุ่มนักเรียนมีความถูกต้องน่าเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราพร มิทะลา (2553) พบว่าควรมีการจัดทำข้อมูลผลการคัดกรองนักเรียนไว้อย่างเป็นระบบใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียน อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โรงเรียนควรแต่งตั้งผู้รับผิดชอบและชี้แจงแนวทางการจัดกิจกรรม ชุมนุมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้บุคลากรทราบ ทั้งนี้เพราะในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ จำเป็นต้องมีแผน/โครงการ/กิจกรรม ให้สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ปรึกษามีความพร้อมและให้ความสำคัญกับกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรม โฮมรูม เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนอย่างครอบคลุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัตดา วิชาพร (2557) พบว่า โรงเรียนควร

แต่งตั้งผู้รับผิดชอบและชี้แจงแนวทางการจัดกิจกรรม ชุมชนส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้บุคลากรทราบ มีการสำรวจความต้องการของนักเรียนและความถนัดของครู/วิทยากรในท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถตามความต้องการของนักเรียน และมีการนิเทศติดตามการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โรงเรียนควรแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ จัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ทั้งนี้ เพราะ การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร จะเป็นกรอบหรือแนวทางที่จะช่วยให้บุคลากรในหน่วยงานสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมาย โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครูที่ปรึกษาให้มีความรู้ ทักษะ เทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน และมีการนิเทศ ติดตามผลการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญชา วัตเชื้อหลาม (2553) พบว่า โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะทำงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนศึกษาสภาพวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของโรงเรียน และสร้างภาวะผู้นำแต่งตั้งบุคคลกำหนดบทบาทหน้าที่คอยกำกับติดตามการบริหารงานอย่างสม่ำเสมอประชุมชี้แจงการจัดทำกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามผลการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้เพราะ เมื่อมีส่งต่อนักเรียนไปพบผู้เชี่ยวชาญ ครูที่ปรึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกส่งต่ออย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาภรณ์ นาคประวัติ (2553) พบว่า โรงเรียนต้องตระหนักถึงความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนร่วมกับครูที่ปรึกษา และมี

การติดตามประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงเนื้อหา

จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 จากการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน ควรให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและบุคคลทั่วไป เพื่อประโยชน์แก่นักเรียน

1.2 โรงเรียนควรมีการพัฒนาาระบบฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันเช่น นำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้ และส่งต่อไปยังหน่วยงานอื่น หรือโรงเรียนอื่นในกรณีที่นักเรียนมีการย้าย หรือจบการศึกษา เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

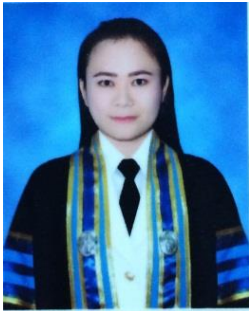
2.2 ควรศึกษาความต้องการและการให้บริการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติศักดิ์ จุลมณฑล. (2554). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยบูรพา (ชลบุรี).
- จุฑาภรณ์ นาคประวัตติ. (2553). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเขต อำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จันทบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยบูรพา (ชลบุรี).
- นราพร มิทะลา. (2553). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอเขาฉกรรจ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยบูรพา (ชลบุรี).
- นิรันดร ปาละมา. (2555). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดลำพูน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, (ลำปาง).
- บัญญัติ วัดเข้าหลาม. (2552). สภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 ในเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์.
- ประชัน ธิมา. (2556). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 2. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (นครสวรรค์).
- วิรัตดา วิชาพร. (2557). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (นครสวรรค์).
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42. (2558). ข้อมูลสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. สืบค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <http://www.secondary42.obec.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการ แนวคิด และทิศทางในการดำเนินงาน เอกสารสรุปย่อองค์ความรู้สำหรับการพัฒนาทีมงานขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อการก้าวอย่างยั่งยืนปี 2552. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

วารสารรัชต์ภาคย์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 20 กรกฎาคม – ธันวาคม 2559
ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI วารสารกลุ่มที่ 2 (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

เสาวนีย์ ทาอุปรงค์. (2554). การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาเพื่อคนพิการ กลุ่ม 4 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

Name: Miss Papatsara Poeong
Address: 158/1 Moo 14 Tambon Donkha Amphoe Tha Tako
Nakhonsawan 60160 Thailand
Education: Master of Education Degree in Educational Administration
Nakhon Sawan Rajabhat University
Work: Practitioner Level. Phanomrokwittaya School 242 Moo 4
Tambon Phanomrok Amphoe Tha Tako Nakhonsawan 60160
Thailand